

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17748

за изменение в частта за разноските

гр. София, 24.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
закрито заседание на 24.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **3120** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс.

Образувано е по молба на адв.Г., в качеството на пълномощник на „Напоителни системи“ ЕАД с искане за изменение на решение № 9122 от 18.06.2024г. по адм.д. № 3120 по описа на АССГ за 2024г., в частта за разноските.

Твърди, че възражението на ответната страна за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение не е следвало да бъде кредитирано, тъй като заплатените от дружеството разноси за адвокатско възнаграждение са определени на база на свободното договаряне и при най-ниската предложена оферта от страна на процесуалния представител.

Освен това е направено и възражение, че съдът не може да се намесва в свободната на договаряне между страните, като намаляване размера на възнагражденията води до подронване престижа на адвокатите.

Ответната страна – зам.изпълнителния директор на ДФЗ изразява становище за неоснователност на искането, като се позовава на изрично отправеното от представляващият го възражение за прекомерност, ниската фактическа и правна сложност на казуса и твърди, че от страна на дружеството е налице единствено подадена жалба и проведено съдебно заседание в което не са извършени никакви съдопроизводствени действия освен да се претендира адвокатско възнаграждение и в този смисъл предявената претенция в пълен размер не съответства на обема положен труд, фактическата и правна сложност на делото и извършените процесуални действия.

С посоченото решение, Съдът е приел, че в полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 2 760 лева, дължими разноси за адвокатско възнаграждение, към които да се прибави и сумата от 1 700лв. заплатена държавна такса, във връзка с което е изложил и подробни мотиви.

Изменението на съдебният акт в частта за разноските е способ приложим при погрешно изчислен размер на разноските или несъобразено обстоятелство във връзка

с претенцията на страната. При непроизнасяне изобщо по такава претенция приложим е института на допълване на съдебният акт.

В настоящият казус обаче съдът е изложил ясни мотиви защо и на какво основание присъжда разноски в определен размер, каква е приложимата респ. неприложимата нормативна база и от какви ориентири се е водил при преценка обосноваването на искането – по основание и размер. Посоченото позволява да се приеме, че не са налице основание за ревизия на изрично изразената и мотивирана воля по изхода на частно-правният облигационен спор, свързан с присъждане на разноски. Съдът е обосновал както изводите си във връзка с неприложимата, съответно – приложимата нормативна база, така и извода за фактическата и правна сложност на делото съотнесен към претендираното адвокатско възнаграждение.

Изводите на Съда не се променят и от факта, че разноските са реално платени, като следва да се добави, че в цитираното преюдициално решение на СЕС е подчертано изрично, че неприложимостта на Наредбата не рефлектира по никакъв начин в отношенията между адвоката и неговият представител. И това обстоятелство съдът държи изрично да подчертае, с оглед твърдението, че посредством произнасянето си съдът се намесва в частни отношения подчинени на „свободата на договаряне“.

Както следва от постановеният съдебен акт, но както следва и от преюдициалното заключение на СЕС – произнасянето на националният съд в подобна хипотеза на неприложимост на Наредба № 1/2004 не засягат изобщо отношенията между адвоката и неговият клиент. Така, като продължение, настоящият състав определяйки размера на адвокатско възнаграждение не се произнася в смисъл, че не е налице свършена работа срещу която е заплатено дължимо възнаграждение, а напротив – крайният доспозитив на съдебният акт очевидно е благоприятен за страната респ. нейната защита – проведена успешно по инициатива на адвоката и в съответствие с принципа на служебно начало приложен от съда. Изрично е посочено още, че претенцията е законосъобразно предявена.

Що се касае до приложимостта на Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът ясно е обосновал предпоставките поради които счита, а и е длъжен да счита, под риск от нарушение на ПЕС, Наредба № 1/2004г. за неприложима. Обосновавайки тази неприложимост съдът е извършил правоприлагане по аналогия, съобразно чл.46 ЗНА, с оглед настъпилата непълнота в уредбата.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК вр. чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 7 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] чрез адв. Г., за изменение на решение № 9122 от 18.06.2024г. по адм.д. № 3120 по описа на АССГ за 2024г., в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните.

Съдия:

